

มาตรฐานกิจการนักศึกษา

ส่วนที่ ๑ มาตรฐานหลัก

๑. วัตถุประสงค์

สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนักศึกษาให้ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกัน นอกจากนี้ งานทุกงานในฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละงานให้ชัดเจน มีความสอดคล้องกับเป้าหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งหวัง

๒. ภารกิจ

ภารกิจหลักของฝ่ายกิจการนักศึกษาต้อง ประกอบด้วย

(๑) จัดบริการต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ในการจัดบริการเพื่อให้บริการนักศึกษานั้น ทั้งนี้ต้องครอบคลุมถึงการให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางกายด้วย

(๒) ส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การปรับตัว การเข้าใจตนเอง การเลือกอาชีพ พัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย คุณธรรม จริยธรรม ทักษะการใช้เทคโนโลยี บุคลิกภาพ และภาวะผู้นำ

(๓) ศึกษาและจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานักศึกษา

(๔) ดำเนินกิจการที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา

(๕) การจัดทำระบบสารสนเทศด้านกิจการนักศึกษา

(๖) การจัดทำเว็บไซต์

(๗) การจัดทำวารสารกิจการนักศึกษา

๓. การบริหาร

๓.๑ การจัดการองค์การ

ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องจัดสายการบังคับบัญชาภายในองค์กรกิจการนักศึกษาและในแต่ละงานให้ชัดเจน งานแต่ละงานต้องกำหนดนโยบาย วิธีการดำเนินงาน และหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน

๓.๒ บุคลากร

(๑) ผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องแต่งตั้งผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อรับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องมีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ตลอดจนปัญหาการดำเนินงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาได้รับการแก้ไขจากที่ประชุมผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน และมีประสบการณ์ในด้านงานกิจการนักศึกษา ต้องจัดกระบวนการบริหารงานภายในฝ่ายกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การดำเนินงานและการสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ

(๒) ผู้บริหารระดับกลางและผู้ปฏิบัติงาน

ผู้บริหารระดับกอง ระดับฝ่าย หรือระดับงาน ต้องเป็นผู้ที่ทำงานประจำเต็มเวลาและเป็น ผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ในงานที่รับผิดชอบและมีความสามารถในการบริหารงาน หน่วยงานทุกฝ่ายหรือทุก งานต้องมีบุคลากรเพียงพอกับปริมาณงาน บุคลากรต้องมีความรู้ และสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลตาม เป้าหมายของหน่วยงาน บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และนักแนะแนว ต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน สำหรับบุคลากรภายนอกฝ่ายกิจการนักศึกษาที่มาช่วย ทำงานให้ฝ่ายกิจการนักศึกษา เช่น อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักนักศึกษา ที่มาช่วยทำงานให้ฝ่ายกิจการนักศึกษา เช่น อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก นักศึกษานั้น ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้และทักษะใน การทำงานและสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารกิจการนักศึกษาทุกระดับต้องจัด กระบวนการบริหารงานบุคคลในฝ่ายกิจการนักศึกษา ตั้งแต่การวางแผน การสรรหา และการคัดเลือก การ พัฒนา การบำรุงรักษาและการให้พ้นจากหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ

๓.๓ สิ่งอำนวยความสะดวก

ทุกฝ่ายหรือทุกงานต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น ห้องทำงาน ห้องประชุม สถานที่ติดต่อเพื่อขอใช้บริการ ตู้เก็บเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ และเครื่องใช้สำนักงาน ที่จำเป็นเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่าง เช่น ห้อง ประชุมนั้นอาจจัดเป็นส่วนกลางให้ใช้ร่วมกันได้

๓.๔ งบประมาณ

ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องมีงบประมาณประจำปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็น เช่น ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรและการเดินทางของบุคลากร ค่าสมาชิกองค์กรวิชาชีพ สิ่งพิมพ์ที่จำเป็นและค่า จัดซื้อหรือซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวกใน ข้อ ๓.๓ เป็นต้น นอกจากนี้ แต่ละฝ่ายหรืองานจำเป็นต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน

๓.๕ ความรับผิดชอบทางกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๙ เป็นรัฐธรรมนูญที่ได้ให้ความคุ้มครอง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอย่างมาก เนื่องจากงานกิจการนักศึกษาหลายงาน เช่น งานอนามัย งานหอพักนักศึกษา และงานกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น เป็นงานที่ต้องมีความรับผิดชอบทาง กฎหมาย บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงต้องศึกษารัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติงานให้ สอดคล้องกับกฎหมาย

๓.๖ จรรยาบรรณ

งานกิจการนักศึกษาบางงาน เช่น งานอนามัย และงานแนะแนว เป็นวิชาชีพที่มีจรรยาบรรณ เป็นข้อกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติอยู่แล้ว เช่น จรรยาแพทย์ และจรรยาบรรณของนักแนะแนว เป็นต้น สำหรับงานกิจการนักศึกษาอีกหลายงาน เช่น งานระเบียบนักศึกษา งานหอพักนักศึกษา งานวินัย นักศึกษา เป็นต้น ซึ่งการปฏิบัติงานของบุคลากรของฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องเกี่ยวข้องกับระเบียบนักศึกษาซึ่งเป็น ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ดังนั้น บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยข้อมูล หรือเรื่องส่วนตัวของนักศึกษากับผู้อื่น ยกเว้นในกรณีที่เป็นงานทาง วิชาการ เช่น การวิจัยซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากนักศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องไม่ระบุชื่อและนามสกุล ของนักศึกษา

(๒) คำนึงถึงสวัสดิภาพของนักศึกษาและจะไม่ทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ นักศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) ไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือหน่วยงานใดให้นักศึกษาฟังในทางก่อให้เกิดผลเสียหายแก่นักศึกษาหรือความแตกฉานแก่บุคลากรหรือหน่วยงานนั้นๆ

(๔) ตระหนักในข้อจำกัดเกี่ยวกับการศึกษา ประสบการณ์ และความสามารถของตนเอง หากมีนักศึกษาที่มีปัญหาที่เกิดความสามารถที่จะช่วยเหลือได้ต้องส่งนักศึกษาไปรับบริการจากบุคลากรที่มีความสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้

(๕) การดำเนินงานกิจการนักศึกษาต้องคำนึงถึง หลักเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หลักธรรมาภิบาล หลักความเป็นธรรมและเท่าเทียม

๓.๗ การประเมินผล

สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการวิจัยและการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งฝ่ายกิจการนักศึกษาและแต่ละงานเป็นประจำ วิธีการประเมินนั้นอาจมีความแตกต่างกัน ซึ่งอยู่กับบริบทของแต่ละโครงการ แต่ต้องใช้ทั้งวิธีประเมินเชิงปริมาณและวิธีประเมินเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลนั้นต้องเก็บจากนักศึกษา และหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ผลการประเมินนั้นต้องนำไปใช้เพื่อการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒ มาตรฐานการดำเนินงานตามภารกิจ

การดำเนินงานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ควรครอบคลุมถึงภารกิจ ดังต่อไปนี้

๑. ภารกิจด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.๑ ความหมาย

งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่มีภารกิจหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษาในสถาบัน เพื่อสร้างให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกจำเป็นเพื่อสนับสนุนและตอบสนองต่อชีวิตการเรียนรู้ในสถาบัน

๑.๒ วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและเพียงพอต่อการใช้ชีวิตเพื่อการเรียนรู้ในสถาบัน
- (๒) เพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน

๑.๓ ขอบข่ายการดำเนินงาน

๑.๓.๑ การจัดบริการด้านที่พักอาศัย

๑) เป้าหมายของบริการ

ภารกิจหลักของบริการหอพักนักศึกษา คือ การจัดที่พักอาศัย เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ช่วยส่งเสริมการศึกษาและช่วยพัฒนานักศึกษา เพื่อให้บรรลุภารกิจดังกล่าว เป้าหมายของบริการหอพักนักศึกษา ต้องมีดังต่อไปนี้

- ๑.๑) ให้บริการที่พักรักษาที่มีความสะอาด สะดวก สบาย และปลอดภัยแก่นักศึกษา
- ๑.๒) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา

ของนักศึกษา

๑.๓) จัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมเพื่อช่วยพัฒนานักศึกษา ทางด้านทักษะสังคมโดยฝึกให้นักศึกษาเกิดทักษะการอยู่ร่วมกันที่ดี การเคารพสิทธิผู้อื่น การมีน้ำใจ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

- ๒.๑) นักศึกษามีความรู้ถึงการเป็นสมาชิกของหอพัก
- ๒.๒) นักศึกษาเกิดจิตสำนึกสาธารณะ เกิดสำนึกรับผิดชอบต่อในการร่วมดูแลหอพัก
- ๒.๓) สามารถใช้ชีวิตในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริการดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาควรมี แนวปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๓.๑) จัดที่พักรักษาที่มีความสะอาด สะดวก สบาย และปลอดภัยในราคาที่ยุติธรรมให้นักศึกษา

๓.๒) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนการศึกษา เช่น จัดคอมพิวเตอร์ให้นักศึกษาใช้อย่างเพียงพอ จัดห้องบรรยาย และห้องสอนทบทวนขนาดเล็ก จัดที่นั่งอ่านหนังสือ จัดบรรยากาศภายในหอพักและบริเวณหอพักที่เอื้อต่อการศึกษา จัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา เช่น การส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมสอนทบทวน เป็นต้น

๓.๓) จัดระบบที่ปรึกษาหอพักโดยให้มีที่ปรึกษาประจำแต่ละหอพัก เพื่อจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาการปกครองตนเอง การรู้จักอยู่ร่วมกัน

กับผู้อื่นการพัฒนาทักษะมนุษย์สัมพันธ์ การวางแผนและการดำเนินการตามแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ การพัฒนาคุณธรรม และการพัฒนาด้านร่างกาย เป็นต้น

๓.๔) สร้างคำขวัญ เพื่อให้เป็นวัฒนธรรมร่วมสำหรับนักศึกษาในหอพัก

๓.๕) พัฒนาระเบียบวินัยนิสิตในหอพัก ระบุชัดเจน อะไร คือ สิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบ ข้อพึงปฏิบัติ ข้อพึงไม่ปฏิบัติ

๔) การบริหาร

๔.๑) การจัดองค์กร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บุคลากรของบริการหอพัก นักศึกษาต้องประกอบด้วยบุคลากรประจำสองฝ่าย คือ ฝ่ายจัดการหอพักนักศึกษาและฝ่ายที่ปรึกษาหอพัก นักศึกษา บุคลากรฝ่ายจัดการหอพักนักศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการด้านบริการ เช่น การจัดการหอพัก ประสบการณ์ในการสอนหรือให้คำปรึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการพัฒนาบุคลากรประจำของบริการหอพักนักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ

๔.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลัก ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานแล้ว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของบริการหอพักนักศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักนักศึกษาต้องมีเพิ่มเติมขึ้น ดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดของห้องพักและจำนวนนักศึกษาที่พักอาศัยในห้องต้องมีความเหมาะสม โดยต้องไม่จัดนักศึกษาให้อยู่อย่างแออัด โดยทั่วไปควรมีพื้นฐานที่ประมาณ ๗ ตารางเมตรต่อนักศึกษา ๑ คน

(๒) ห้องพักนักศึกษาต้องมีอากาศถ่ายเทดี

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องสุขาให้เพียงพอกับนักศึกษา

(๔) อุปกรณ์ประจำห้องพัก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เตียงนอน ที่นอน และตู้เสื้อผ้า ต้องมีคุณภาพดีพอสมควร และมีจำนวนเท่ากับจำนวนนักศึกษาที่พักในห้อง

(๕) ต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกประจำหอพัก เช่น คอมพิวเตอร์ ห้องพักผ่อน ห้องอ่านหนังสือ ห้องให้คำปรึกษา โทรทัศน์ โทรศัพท์ น้ำดื่มที่สะอาด หนังสือพิมพ์รายวัน และอุปกรณ์ซักรีด เป็นต้น ไว้บริการให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

(๖) อาคารหอพักและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักต้องได้รับการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี มีความสะดวก และเป็นระเบียบอยู่เสมอ

(๗) ห้องพักนักศึกษา ห้องน้ำ บริเวณภายในและภายนอกหอพักต้องได้รับการดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ

๔.๔) การรักษาความปลอดภัย

ต้องจัดระบบการรักษาความปลอดภัยในหอพักนักศึกษาให้มีความปลอดภัยทั้งบุคคลและทรัพย์สิน

๔.๕) ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานแล้วผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารหอพักนักศึกษา ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันปัญหาที่บริการหอพักนักศึกษาจะต้องรับผิดชอบทางกฎหมาย ดังนี้

(๑) ปัญหาอันอาจเกิดจากที่พักอาศัยที่มีต่อสวัสดิภาพหรือทรัพย์สินของนักศึกษาผู้พักอาศัยในหอพัก

(๒) ปัญหาอันเกิดจากกฎ ระเบียบ หรือวิธีการดำเนินงาน และกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและสวัสดิภาพของนักศึกษา ตลอดจนการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของนักศึกษา

๑.๓.๒ การจัดบริการเพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงิน (Financial Services)

๑) เป้าหมายของบริการ

มุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาทางการเงิน ในหลากหลายรูปแบบ ตามความต้องการและความจำเป็น เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และสามารถเล่าเรียนได้จนสำเร็จการศึกษา

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๑) นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าของเงิน และใช้อย่างคุ้มค่า ก่อให้เกิดผลต่อตนเองในการศึกษาเล่าเรียน และการใช้ชีวิต

๒.๒) นักศึกษาเกิดสำนึกทางด้านคุณธรรม ความรับผิดชอบในตน

๓) ขอบข่ายการบริการ

๓.๑) บริการทุนการศึกษา

๓.๒) บริการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ และ กรอ)

๓.๓) บริการเงินให้กู้ยืมในกรณีฉุกเฉิน

๔) แนวปฏิบัติที่ดี

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริการดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาควรมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

๔.๑) ให้ข้อมูลแก่นักศึกษาและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือทางการเงินประเภทต่าง ๆ และกองทุนเงินให้กู้เพื่อการศึกษาของรัฐบาล

๔.๒) จัดบริการช่วยเหลือนักศึกษาทางการเงิน ตามความต้องการและความจำเป็นของนักศึกษา เช่น การจัดสรรทุนการศึกษา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา การให้บริการกู้ยืมเงินในกรณีฉุกเฉิน

๔.๓) ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา เพื่อขอรับข้อมูลเกี่ยวกับผู้ได้รับทุน แหล่งเงินทุน และจำนวนทุนที่ได้รับ เพื่อใช้จัดสรรทุนการศึกษาให้นักศึกษา

๔.๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการกู้เงินของนักศึกษาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล และคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

๔.๕) จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ประสบปัญหาทางการเงินในการศึกษาเล่าเรียน

๔.๖) จัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารการเงินส่วนบุคคลแก่นักศึกษาที่ได้รับการให้ความช่วยเหลือทางการเงินในทุกประเภท

๔.๗) สอดแทรกคุณธรรมในการมาใช้บริการของนักศึกษาโดยกำหนดให้อยู่ในกระบวนการและขั้นตอนของการมาใช้บริการ เช่น วินัยด้านการเข้าแถวคอย การให้ข้อมูลที่เป็นจริง ความรับผิดชอบในการใช้คืนหรือใช้เงินที่ได้รับ ความกตัญญูทักท้วงต่อเจ้าของทุน

๔.๘) สรุปและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการของนักศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลเสนอผู้บริหารสถาบันพิจารณา

๔.๙) วางแนวทางแสวงหาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนในระยะยาว

๕) การบริหาร

๕.๑) การจัดองค์กร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๕.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดบุคลากรทำงานประจำเต็มเวลาให้มีจำนวนเหมาะสมกับภาระงานที่รับผิดชอบ

๕.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๕.๔) งบประมาณ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๕.๕) ความรับผิดชอบต่อทางกฎหมาย (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บุคลากรงานทุนการศึกษาต้องศึกษาระเบียบและวิธีการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลและปฏิบัติงานตามระเบียบและวิธีการดำเนินงานดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

๑.๓.๓ การจัดบริการด้านแนะแนวและให้คำปรึกษา

๑) เป้าหมายของบริการ

ภารกิจหลักของบริการแนะแนว คือ การช่วยให้นักศึกษากำหนดและบรรลุเป้าหมายด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม เพื่อให้บรรลุภารกิจดังกล่าว เป้าหมายของบริการแนะแนวต้องมีดังต่อไปนี้

๑.๑) ให้บริการปรึกษาที่มีคุณภาพดีทั้งการปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มแก่นักศึกษาทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และสังคม

๑.๒) ช่วยให้นักศึกษาสามารถวางแผนการประกอบอาชีพและแผนการศึกษาได้

๑.๓) ช่วยให้นักศึกษาได้ทำงานที่ตรงกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักศึกษาได้

๑.๔) ช่วยเหลือให้นักศึกษาที่มีความพิการ ประสบความสำเร็จในการเรียนและการใช้ชีวิต

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๑) นักศึกษาได้แนวคิด มุมคิด และมีความมั่นใจในตนเอง ในการดูแลและแก้ปัญหาส่วนบุคคล

๒.๒) นักศึกษาได้หลักคิด มุมมอง ในการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพ

๒.๓) นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจตนเอง และสามารถวางแผนชีวิตในการศึกษาเล่าเรียน การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และ การประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับบริบทของตน

๒.๔) นักศึกษาเกิดความตระหนักในตน ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒.๕) นักศึกษาได้เรียนรู้แนวคิดคุณธรรมในการพัฒนาตน เช่น การพึ่งตนเอง

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริการดังกล่าว บริการแนะแนวต้องจัดบริการต่างๆให้นักศึกษาดังต่อไปนี้

๓.๑) ควรสร้างแนวทางในการรู้จักนักศึกษาเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลคุณลักษณะนักศึกษาและความต้องการมาใช้บริการ

๓.๒) บริการปรึกษาเป็นรายบุคคลทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

๓.๓) บริการปรึกษาเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาให้สามารถแก้ปัญหาด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการพัฒนาบุคลิกภาพ

๓.๔) บริการห้องสมุดอาชีพที่มีข้อมูลด้านต่าง ๆ เช่น อาชีพต่าง ๆ ภาวะและแนวโน้มของตลาดแรงงาน แหล่งฝึกอาชีพ สถานที่ประกอบอาชีพ ตำแหน่งงานที่ว่าง ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓.๕) บริการทดสอบซึ่งมีแบบทดสอบ แบบสำรวจที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความสนใจในอาชีพ ความถนัด ค่านิยมที่มีคุณภาพดี

๓.๖) บริการจัดหางาน ทั้งการจัดหางานให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่และบัณฑิต

๓.๗) สร้างช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลายผ่านเครือข่ายโซเชียลมีเดีย เพื่อให้เข้าถึงนักศึกษาให้ได้มากที่สุด

๓.๘) แสดงให้เห็นถึงความเท่าทันในข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความสนใจในการมาใช้ของนักศึกษา ด้วยการพัฒนาระบบสารสนเทศ

๓.๙) สร้างกิจกรรมในรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน(Peer Counselor Training Program)

๓.๑๐) สร้างกิจกรรมเพื่อสร้างคุณค่าในตนเองให้แก่นักศึกษา (Self Enhancement Program) เช่น กิจกรรมฝึกสมาธิ กิจกรรมฝึกทักษะการผ่อนคลายด้วยตนเอง

๓.๑๑) ควรดำเนินการสรุปข้อมูลการมาใช้ของนักศึกษา และสรุปให้ผู้บริหารทราบ รวมทั้งวิเคราะห์ที่แนวโน้มปัญหานักศึกษาด้านสุขภาพจิตให้ผู้บริหารทราบ

๔) การบริหาร

๔.๑) การจัดองค์การ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บุคลากรที่ทำหน้าที่ให้การปรึกษาต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านปรึกษา หรือด้านจิตวิทยาการแนะแนว สำหรับนักแนะแนวที่ทำหน้าที่ให้บริการทดสอบแก่นักศึกษา ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับแบบทดสอบหรือแบบสำรวจที่ใช้เป็นอย่างดี และสามารถแปลผลการทดสอบได้อย่างถูกต้อง การกำหนดสัดส่วนของผู้ให้คำปรึกษา ต่อ นักศึกษา ควรจะอยู่ในเกณฑ์ นักศึกษา ๑๐,๐๐๐ คน ควรมี ผู้ให้คำปรึกษา ๑ คน

๔.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบริการแนะแนวต้องมีดังต่อไปนี้

(๑) ห้องทำงานของนักแนะแนวที่ทำหน้าที่ให้การปรึกษาต้องเป็นห้องที่เป็นสัดส่วนเฉพาะ สามารถเก็บเสียงให้อยู่ภายในห้องได้ ที่ประตูห้องต้องมีกระจกโปร่งใสให้คนภายนอกห้องสามารถมองเห็นในห้องได้

(๒) ต้องมีห้องให้การปรึกษาแบบกลุ่มอย่างน้อย ๑ ห้อง

๔.๔) งบประมาณ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๕) ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๖) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บริการแนะแนวต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) บริการแนะแนวโดยบริการปรึกษาต้องร่วมมือประสานงานกับคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะวิชาต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถติดต่อขอความร่วมมือจากนักแนะแนวที่เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ หรือสามารถให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถส่งนักศึกษามาให้นักแนะแนวให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาต่อจากอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นว่ นักศึกษาควรได้รับความช่วยเหลือจากนักแนะแนวโดยตรง

(๒) บริการแนะแนวโดยบริการปรึกษาต้องร่วมมือประสานงานกับแผนกจิตเวชของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สามารถส่งต่อนักศึกษาที่มีปัญหาด้านสุขภาพจิตที่มีความจำเป็นต้องรักษาโดย

จิตแพทย์ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่มีแผนกจิตเวชในวิทยาเขต นักแนะแนวต้องร่วมมือประสานงานกับแผนกจิตเวชในชุมชนหรือในโรงพยาบาลที่ใกล้เคียงกับวิทยาเขต

(๓) บริการแนะแนวโดยบริการจัดหางานต้องติดต่อกับองค์กรนักศึกษาหรือบริษัทต่าง ๆ และสถานประกอบการในชุมชนเป็นประจำ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักศึกษาและบัณฑิตให้เข้าทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) บริการแนะแนวโดยบริการจัดหางานติดต่อกับนักศึกษา บัณฑิต และอาจารย์ เป็นประจำเพื่อให้นักศึกษาและบัณฑิตได้รับข่าวสารที่เกี่ยวกับตำแหน่งงานที่ว่างจากสถานที่ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา

(๕) บริการแนะแนวติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ เป็นประจำเพื่อให้สามารถหาข้อมูลที่ต้องการและทันสมัยมาบริการให้แก่นักศึกษาและอาจารย์

๑.๓.๔ การจัดบริการด้านวางตัวบุคคลทางด้านอาชีพ (Placement Service)

๑) เป้าหมายของบริการ

๑.๑) เพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้แสวงหาความสนใจ ความถนัดบนเส้นทางการประกอบอาชีพ

๑.๒) เพื่อให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพแก่นักศึกษา

๑.๓) เป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารทางด้านอาชีพ ตลาดแรงงาน และข่าวการรับสมัครงานของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

๑.๔) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านตลาดแรงงานกับหน่วยงานสถานประกอบการ

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๑) นักศึกษาค้นพบความสนใจในเส้นทางอาชีพของตน

๒.๒) นักศึกษาสามารถวางแผนทางในการเตรียมตนเองในชีวิตการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพ

๒.๓) นักศึกษาสามารถมองเห็นช่องทางในการเตรียมตนเองเพื่อการหางานทำภายหลังสำเร็จการศึกษา

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

๓.๑) สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้พบและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นการปฏิบัติงานกับสถานประกอบการโดยตรง

๓.๒) จัดมุมความรู้เพื่อให้นักศึกษาเท่าทันข้อมูลข่าวสารด้านตลาดแรงงาน

๓.๓) วิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางการประกอบอาชีพและการปฏิบัติงานของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนชีวิตในการประกอบอาชีพ

๓.๔) จัดทำข้อมูลข่าวสารออนไลน์ด้านตลาดแรงงานและการปฏิบัติงานเพื่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของนักศึกษา

๓.๕) สร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการเพื่อความร่วมมือกันด้านข้อมูลข่าวสารและการรับสมัครบัณฑิตเข้าทำงาน

๓.๖) จัดบริการหางานให้แก่นักศึกษาในขณะที่ศึกษาในสถาบัน เพื่อเป็นแหล่งประสบการณ์หรือหารายได้พิเศษ

๓.๗) จัดทำกิจกรรม Job Fair เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสได้พบปะโดยตรงกับสถานประกอบการเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างโอกาสในการพิจารณาเลือกสถานประกอบการที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดทางอาชีพของตน

๓.๘) จัดทำข้อมูลเชิงวิเคราะห์เพื่อประมวลสถานการณ์ตลาดแรงงานและการมีงานทำต่อสถาบัน เพื่อเป็นข้อมูลนำเข้าประกอบการใช้ปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนของฝ่ายวิชาการ

๔) การบริหาร

๔.๑) การจัดองค์การ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบริการจัดวางตัวบุคคลทางด้านอาชีพ ควรต้องมี

(๑) ห้องรับรองสำหรับการต้อนรับผู้ประกอบการที่มาอำนวยความสะดวกหรือให้ความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักศึกษา

(๒) โทรศัพท์เพื่อการประสานงาน

๔.๔) งบประมาณ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๕) ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๖) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บริการแนะแนวต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) บริการการจัดวางตัวบุคคลด้านอาชีพต้องติดต่อกับองค์กรนักศึกษาหรือบริษัทต่าง ๆ และสถานประกอบการในชุมชนเป็นประจำ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักศึกษาและบัณฑิตให้เข้าทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) บริการจัดวางตัวบุคคลด้านอาชีพติดต่อกับนักศึกษา บัณฑิต และอาจารย์ เป็นประจำเพื่อให้นักศึกษาและบัณฑิตได้รับข่าวสารที่เกี่ยวกับตำแหน่งงานที่ว่างจากสถานที่ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา

(๓) บริการจัดวางตัวบุคคลด้านอาชีพต้องติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นประจำเพื่อให้สามารถหาข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยมาบริการให้แก่นักศึกษาและอาจารย์

๑.๓.๕ การจัดการบริการด้านศาสนกิจในสถาบัน

๑) เป้าหมายการบริการ

๑.๑) เพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติศาสนกิจตามหลักความเชื่อทางศาสนา

๑.๒) เพื่อให้นักศึกษาได้รับความสุข สงบทางจิตใจ เสมือนมีที่พึ่งทางใจ

๑.๓) เพื่อให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมตามประเพณีและวันสำคัญทางศาสนา

๑.๔) เพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้หลักธรรมของศาสนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ความคิดและมุมมองทางศาสนา

๑.๕) สร้างความเข้าใจระหว่างศาสนิกต่างศาสนา

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๑) เกิดความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณของนักศึกษา

๒.๒) นำหลักศาสนธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา

๒.๓) นักศึกษาเกิดความสุขสงบทางจิตใจ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

- ๓.๑) จัดสถานที่สำหรับปฏิบัติศาสนกิจและการทำกิจกรรมร่วมกันของแต่ละศาสนา เน้นศาสนาสำคัญในประเทศไทย
- ๓.๒) เปิดโอกาสให้นักศึกษาศาสนิกเดียวกันได้ทำกิจกรรมตามประเพณีและวันสำคัญทางศาสนาร่วมกัน
- ๓.๓) มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนต่างศาสนา

๔) การบริหาร

- ๔.๑) การจัดองค์การ (ดูจากมาตรฐานหลัก)
- ๔.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)
- ๔.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๑.๓.๖ การจัดบริการด้านสุขภาพและสุขภาวะ

๑) เป้าหมายของบริการ

๑.๑) ให้บริการปัจจุบันพยาบาลและบริการตรวจรักษาโรคที่มีคุณภาพดีแก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งให้บริการด้านเภสัชกรรมที่จำเป็นแก่นักศึกษา ตลอดจนบริการจิตเวชที่มีคุณภาพให้แก่นักศึกษา

๑.๒) ให้บริการสถานที่สำหรับออกกำลังกายแก่นักศึกษา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้มีความแข็งแรง

๑.๓) จัดบริการสถานที่เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษาและจัดกิจกรรมเพื่อความผ่อนคลายจากการเรียน

๑.๔) สร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปของโปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพหรือกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสุขภาพเฉพาะด้านแก่นักศึกษา

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๑) นักศึกษาเกิดความรู้เท่าทันและวางแนวทางป้องกันตนเองจากสถานการณ์โรคระบาด

๒.๒) นักศึกษาได้เรียนรู้สุขภาวะของตน และวางแนวทางในการป้องกันและพัฒนาด้านสุขภาพของตน

๒.๓) นักศึกษามีความตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับภาวะสุขภาพของตนเอง

๒.๔) นักศึกษาออกกำลังกายจนเป็นกิจวัตรประจำวัน

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริการดังกล่าว จึงควรจัดกิจกรรมและบริการ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษา ดังต่อไปนี้

๓.๑) จัดให้มีการตรวจสุขภาพนักศึกษาใหม่เมื่อรับเข้าเป็นนักศึกษา

๓.๒) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้แก่นักศึกษาเมื่อเกิดโรคระบาด

๓.๓) จัดบริการให้การปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการสุขภาพและสุขภาวะ

๓.๔) ให้ความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือดูแลตนเองเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลพื้นฐานและการส่งเสริมสุขภาพแก่นักศึกษา

๓.๕) สร้างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ชีวิตที่สร้างเสริมสุขภาพ (Healthy Life style Activities)

๓.๖) ให้บริการปัจจุบันพยาบาล และบริการตรวจรักษาโรคแก่นักศึกษา มีการจัดเตรียมความพร้อมในการส่งต่อผู้ป่วยเข้ารับการรักษา พร้อมทั้งมีการประสานงานกับสถานพยาบาลในพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งบริการเภสัชกรรมและบริการด้านจิตเวชแก่นักศึกษา

๓.๗) ให้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬาเพื่อการออกกำลังกายแก่นักศึกษา

๓.๘) ให้บริการฟิตเนสแก่นักศึกษา

๔) การบริหาร

๔.๑) การจัดองค์การ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๔.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบริการอนามัยต้องมีดังต่อไปนี้

(๑) ห้องตรวจโรคที่เป็นสัดส่วนมิดชิด ติดเครื่องปรับอากาศ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจโรคที่จำเป็นอย่างเพียงพอ

(๒) ห้องปัจจุบันพยาบาลพร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิตที่จำเป็นอย่างเพียงพอ

(๓) ห้องเภสัชกรรมพร้อมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นอย่างเพียงพอ

(๔) รถพยาบาลหรือรถขนย้ายผู้ป่วยส่งต่อโรงพยาบาล

(๕) สถานที่บริการยิม คีฬา อุปกรณ์กีฬา

(๖) สถานที่ให้บริการอุปกรณ์ออกกำลังกาย (Fitness)

(๗) สถานที่นันทนาการ

๔.๔) งบประมาณ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บริการอนามัยต้องจัดทำงบประมาณไว้เป็นค่าตอบแทนแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เป็นที่ปรึกษาหมุนเวียนกันมา เพื่อให้บริการมีคุณภาพมาตรฐาน

๔.๕) ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บุคลากรของบริการอนามัย โดยเฉพาะแพทย์ ทันแพทย์ และพยาบาล ต้องมีความรับผิดชอบทางกฎหมายสูง จึงต้องปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังและศึกษาการตัดสินใจที่มีการฟ้องร้องเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลอยู่เสมอ

๔.๖) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บริการอนามัยต้องทำความร่วมมือประสานงานกับโรงพยาบาลและหน่วยงานทางด้านสาธารณสุขในชุมชน เพื่อขอความช่วยเหลือด้านบุคลากรหรือการส่งบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาไปขอรับบริการ

๑.๓.๗) บริการศึกษานานาชาติ

๑) เป้าหมายของบริการ

ภารกิจหลักของบริการศึกษานานาชาติ คือ การช่วยเหลือนักศึกษาต่างชาติ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาและบรรลุเป้าหมายด้านการศึกษา เพื่อให้บรรลุภารกิจดังกล่าว เป้าหมายของบริการศึกษานานาชาติต้องมีดังต่อไปนี้

๑.๑) ให้บริการปรึกษาที่มีคุณภาพดีทั้งการปรึกษาเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มแก่นักศึกษาต่างชาติทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

๑.๒) ช่วยให้นักศึกษาต่างชาติอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาหรือชุมชนอย่างมีความสุข

๒) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๑) นักศึกษาต่างชาติสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถาบัน และสามารถสร้างจุดเริ่มต้นทางการศึกษา

๒.๒) นักศึกษาเข้าใจบริบททางการศึกษา และสามารถศึกษาเรียนรู้ในสถาบันได้อย่างมีความสุข

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริการดังกล่าว บริการนักศึกษานานาชาติต้องจัดบริการต่าง ๆ ให้นักศึกษาต่างชาติดังต่อไปนี้

๓.๑) บริการปรึกษานักศึกษานานาชาติ ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

๓.๒) บริการติดต่อประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ สถานทูตหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ความสะดวกแก่นักศึกษาต่างชาติ เช่น การต่ออายุหนังสือเดินทางและการตรวจลงตรา รวมทั้งสัญญาต่าง ๆ เป็นต้น

๓.๓) บริการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานานาชาติที่ประสบภาวะปัญหาทางการเงิน

๓.๔) จัดปฐมนิเทศและปัจฉิมนิเทศให้นักศึกษาต่างชาติ

๓.๕) บริการติดต่อประสานงานกับชุมชน เพื่อให้นักศึกษาต่างชาติได้มีโอกาสพบปะกับบุคคลในชุมชนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยให้มากยิ่งขึ้น

๓.๖) สร้างโอกาสการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษากับชมรมกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน และจัดให้มีกิจกรรมการทำงานร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาต่างชาติ เช่น International Food Fair, Cultural Exchange Activities เป็นต้น

๔) การบริหาร

๔.๑) การจัดองค์กร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว การจัดองค์กรของบริการนักศึกษานานาชาตินั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสถาบันอุดมศึกษา และจำนวนนักศึกษาต่างชาติในสถาบันแต่ละแห่ง สถาบัน อุดมศึกษาที่มีนโยบายรับนักศึกษาต่างชาติเข้าศึกษาเป็นจำนวนมาก และมีนักศึกษาต่างชาติเกิน ๕๐๐ คน อาจจัดองค์กรของบริการนักศึกษานานาชาติเป็นองค์การระดับ “งาน” คือ เป็นหนึ่งในฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษานานาชาติ ๕๐ - ๕๐๐ คน อาจจัดองค์กรของบริการนักศึกษานานาชาติเป็นองค์การระดับ “หน่วย” คือ เป็นหน่วยหนึ่งในงานแนะแนว สถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาต่างชาติต่ำกว่า ๕๐ คน อาจมอบให้อาจารย์แนะแนวหรือนักแนะแนวที่เหมาะสมเป็นผู้จัดบริการให้นักศึกษาต่างชาติ

๔.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้แล้วในมาตรฐานหลักแล้วอาจารย์แนะแนวหรือนักแนะแนวที่ทำหน้าที่ให้บริการนักศึกษาต่างชาติ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ที่มีนักศึกษาอยู่ในสถาบัน

๔.๔) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว บริการศึกษานานาชาติต้องติดต่อกับบุคคลในชุมชนเพื่อหาครอบครัวที่มีความสนใจและพร้อมที่จะติดต่อกับนักศึกษานานาชาติที่จะติดต่อสัมพันธ์กับครอบครัวคนไทย

๒. ภารกิจด้านการเสริมสร้างลักษณะนิสัย : วินัยนักศึกษา

๒.๑ ความหมายวินัยนักศึกษา

คำว่า วินัยนักศึกษา สามารถนิยามความหมายได้ในนัยยะดังต่อไปนี้

๒.๑.๑) การกำหนดแบบประพจน์ในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในสถาบัน เช่น เคารพความเป็นมนุษย์ ซึ่งกันและกันเคารพกติกาสถาบัน ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ในสถาบัน การรู้จักทะเลาะ

๒.๑.๒) การมีสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สถาบัน ส่วนรวม ประเทศชาติ

๒.๑.๓) ความสามารถในการควบคุมตนเองที่จะประพฤติปฏิบัติหรือไม่ประพฤติปฏิบัติ

๒.๒ การพัฒนาวินัยนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา คือ

๒.๒.๑) การสร้างให้นักศึกษามีแบบประพจน์ที่เหมาะสมต่อการอยู่ร่วมกันที่ดีกับผู้อื่นในสังคม มหาวิทยาลัย

๒.๒.๒) การให้นักศึกษาเรียนรู้การปฏิบัติตนภายใต้กรอบของกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่สถาบันกำหนด ตลอดจนกฎหมายบ้านเมือง

๒.๒.๓) การพัฒนาให้นิสัยได้เรียนรู้กาลเทศะ หรือ การแสดงออกซึ่งบทบาทที่เหมาะสมในสถานะ ต่าง ๆ

๒.๒.๔) การเรียนรู้ทักษะในการควบคุมตนเองที่จะประพฤติปฏิบัติหรือไม่ประพฤติปฏิบัติ

๒.๒.๕) การแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

๒.๓ เป้าหมายของงาน

เป้าหมายของงานวินัยนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้

๒.๓.๑) เพื่อพัฒนา เผยแพร่ ตีความกฎ ระเบียบ และให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา

๒.๓.๒) เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของนักศึกษาตามกฎหมาย

๒.๓.๓) เพื่อให้สามารถระงับพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๔) เพื่อรักษาและส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

๒.๓.๕) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีวินัยในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดี และมีส่วนร่วมเสริมสร้างและจรรโลงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

๒.๔ ผลลัพธ์การเรียนรู้

๒.๔.๑) นักศึกษาสามารถปฏิบัติตนได้ ภายใต้ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน

๒.๔.๒) นักศึกษาเกิดวินัยในตนเองในการประพฤติปฏิบัติภายใต้ระเบียบข้อบังคับของสถาบัน

๒.๔.๓) นักศึกษารู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ และไม่ปฏิบัติตนละเมิดสิทธิของผู้อื่น

๒.๔.๔) นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี ภายใต้สภาพแวดล้อมของสถาบัน

๒.๕ แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงาน

แนวปฏิบัติที่ดีในการเสริมสร้างวินัยนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

๒.๕.๑) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาวินัยนักศึกษา โดยพิจารณาจากปรัชญาของสถาบัน และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบัน

๒.๕.๒) กำหนดค่านิยมร่วมของนักศึกษาในสถาบัน (Core Value) ซึ่งค่านิยมร่วมควร เป็นการพิจารณาร่วมกันระหว่างนักศึกษากับสถาบัน ควรกำหนดบทบาทของอาจารย์และบุคลากรในสถาบันที่ พึงปฏิบัติเพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักศึกษาในสถาบัน

๒.๕.๓) ควรกำหนดบทบาทของนักศึกษาในการประพฤติ ปฏิบัติตนในสถาบัน เพื่อสร้าง ความรับผิดชอบและความตระหนักให้แก่นักศึกษาต่อตนเองและสถาบัน

๒.๕.๔) พัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงานวินัยนักศึกษาโดยใช้แนวคิดการบริหาร จัดการแบบองค์รวมด้วยการสร้างความเชื่อมโยงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสร้างความประสานความ ร่วมมือทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติ

๒.๕.๕) กำหนดกลไกการดำเนินงาน ที่ครอบคลุมกลไกการดำเนินงานด้านหลักสูตรผ่าน ทางหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

๒.๕.๖) ร่วมมือกับฝ่ายวิชาการในการออกแบบระบบการเรียนการสอนเพื่อแสวงหา รูปแบบการเรียนการสอนที่มีส่วนสนับสนุนการเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ของนักศึกษา

๒.๕.๗) กำหนดบทบาทของอาจารย์ผู้สอนด้านแนวทางการปฏิบัติตนด้านการสอนและการ ใช้ชีวิตในสถาบัน เพื่อสร้างการเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์

๒.๕.๘) กำหนดบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อออกแบบการปฏิบัติภารกิจในฐานะผู้แทน ของสถาบันในการดูแลนักศึกษารายบุคคล

๒.๕.๙) กำหนดบทบาททางกิจการนักศึกษา เพื่อออกแบบการปฏิบัติภารกิจของงาน กิจการนักศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา

๒.๕.๑๐) กำหนดบทบาทหน่วยงานในสถาบัน เพื่อออกแบบการปฏิบัติภารกิจในส่วน ของการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนาวินัยนักศึกษา

๒.๕.๑๑) สร้างเครือข่ายนักศึกษาร่วมสนับสนุนการส่งเสริมวินัยนักศึกษา

๒.๕.๑๒) ทบทวนระเบียบปฏิบัติทางด้านวินัยนักศึกษาเป็นระยะเพื่อพิจารณาความ เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๒.๕.๑๓) สร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการร่วม คิด ร่วมพิจารณา ร่วมดำเนินงาน ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมเรียนรู้ ร่วมขับเคลื่อนในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานวินัยนักศึกษา

๒.๕.๑๔) สร้างรูปแบบการดำเนินงานวินัยนักศึกษาที่ครอบคลุมถึงแนวทางเชิงป้องกัน การกระทำผิดวินัยของนักศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อความร่วมมือกับผู้ปกครอง

๒.๕.๑๕) สร้างแนวทางส่งเสริมวินัยนักศึกษาในสถาบัน เพื่อชี้ชวน ชักนำ ให้นักศึกษาได้ ให้ความสนใจในเรื่องการประพฤติ ปฏิบัติที่เหมาะสมกับความเป็นนักศึกษา

๒.๕.๑๖) สร้างกิจกรรมที่ทำให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติของนักศึกษา หรือทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในการประพฤติปฏิบัติของตน เช่น สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษา เผยแพร่การปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบของนักศึกษา ผ่านสื่อต่าง ๆ ของสถาบัน

๒.๕.๑๗) จัดทำเอกสารเผยแพร่ ระเบียบ ข้อบังคับทางด้านวินัยนักศึกษา เพื่อให้เกิดการ รับรู้ร่วมกันผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ทั้งนี้ควรให้ครอบคลุมถึง กฎ ระเบียบ การลงโทษ วิธีการร้อง ทุกข์ วิธีการพิจารณาความผิดที่ยุติธรรมและรวดเร็ว วิธีการพิจารณาโทษที่ยุติธรรมและรวดเร็ว วิธีการอุทธรณ์

๓.๑ ความหมาย

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมพัฒนานักศึกษานอกชั้นเรียน ที่มีเป้าหมายโดยตรงต่อการพัฒนาคุณลักษณะ เฉพาะด้านแก่นักศึกษา เพื่อสร้างโอกาสในการเสริม เติม เติม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปตามความสนใจและสมัครใจของนักศึกษา โดยไม่มีคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง

๓.๒ วัตถุประสงค์

จัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา เพื่อเสริม เติม เติม คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ นอกเหนือไปจากประสบการณ์ที่ได้รับจากในชั้นเรียน หรือ พัฒนาคุณลักษณะที่การจัดการศึกษาในชั้นเรียนไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ เช่น กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและภาวะผู้นำ กิจกรรมพัฒนาจิตใจและคุณธรรม กิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นนักศึกษาของสถาบัน เป็นต้น

๓.๓ ขอบข่ายการดำเนินงาน

๓.๓.๑ กิจกรรมนักศึกษา

๑) ความหมาย

กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงออกซึ่งความคิด ความเชื่อ ความสามารถ ความถนัดของตนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในด้านต่าง ๆ ได้แก่ กีฬา บำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม วิชาการ เป็นต้น ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวอาจดำเนินการในรูปของชมรม กิจกรรมที่ได้รับอนุญาตจาก มหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อคอยให้คำแนะนำและคอยอำนวยความสะดวก หรือ กิจกรรมที่นักศึกษารวมตัวกันจัดกิจกรรมโดยได้รับอนุญาตจากสถาบัน ทั้งนี้การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่มีการให้คะแนนหรือเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนแต่อย่างใด

๒) เป้าหมายของงาน

ภารกิจหลักของงานกิจกรรมนักศึกษาคือการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุภารกิจหลักดังกล่าว เป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษา คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมที่มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและมีคุณภาพ

๓) ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งหวัง

๓.๑) นักศึกษารู้จักและเข้าใจความเป็นตนเอง ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน จุดควรพัฒนา ประเด็นความสนใจของตนเอง

๓.๒) เกิดทักษะการทำงานอย่างเป็นระบบ และนิสัยคุณภาพ

๓.๓) เรียนรู้และเข้าใจความเป็นผู้นำ ทั้งในด้านการเป็นผู้นำและผู้ตาม

๓.๔) เข้าใจและเกิดทักษะการทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ

๓.๕) เข้าใจและตระหนักถึง ความเสียสละ ความรับผิดชอบต่อสังคม ความมีน้ำใจ

๔) แนวปฏิบัติที่ดีในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งหวัง สถาบันอุดมศึกษา ควรมีแนวปฏิบัติในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

๔.๑) สถาบันควรกำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้เกิดการรับรู้โดยทั่วกัน ซึ่งนโยบายดังกล่าวควรสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เช่น กิจกรรมในวันสำคัญของชาติ กิจกรรมเพื่อเทิดพระเกียรติสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นต้น และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบัน

๔.๒) สร้างแนวทางการรับรู้ นโยบายและทำความเข้าใจ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกัน

๔.๓) จัดทำกติกาในรูปของระเบียบ ข้อบังคับ ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในข้อบังคับดังกล่าว

๔.๔) สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาเกิดการรวมตัวกันในรูปขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา ตามความสนใจ ตามกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ดังนี้

(๑) กิจกรรมส่วนกลาง อันได้แก่ องค์กรนักศึกษาหรือสโมสรนักศึกษา

(๒) กิจกรรมวิชาการ อันได้แก่ ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษและชมรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

(๓) กิจกรรมกีฬา ได้แก่ ชมรมกีฬาต่าง ๆ เช่น ชมรมฟุตบอล และชมรมกรีฑา เป็นต้น

(๔) กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม อันได้แก่ ชมรมศิลปวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย และชมรมอีสาน เป็นต้น

(๕) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อันได้แก่ ชมรมกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ชมรมด้านจิตอาสา เป็นต้น

(๖) กิจกรรมนันทนาการ อันได้แก่ กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การสังสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นเกมเพื่อสุขภาพและการเล่นเกมเฮฮา เป็นต้น

๔.๕) จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในด้าน ทักษะการคิด ทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการแก่นักศึกษาก่อนการดำเนินกิจกรรม เช่น Club Leader Camp

๔.๖) จัดให้มีกิจกรรมแนะนำองค์กรกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน เช่น Student Club Fair

๔.๗) สถาบันพึงออกแบบแนวทางการดำเนินกิจกรรมที่ฝึกการเรียนรู้ และทำความเข้าใจต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้วิถีการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่ถูกต้องผ่านกิจกรรมนักศึกษา

๔.๘) สถาบันอุดมศึกษาควรชี้แนะให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึง ความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมสร้างสรรค์เชิงคุณค่า และเกิดมูลค่า การดำเนินงานที่สะท้อนลงทุนต่ำแต่ประสิทธิผลการดำเนินงานสูง (Low Cost but High Effective)

๔.๙) สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างโอกาสให้นักศึกษาเกิดการรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้นักศึกษาในภาพรวมของสถาบันได้มีโอกาสในการแสดงออกมากขึ้น

๔.๑๐) สถาบันอุดมศึกษาควรแสวงหาโอกาสและจัดหาเวทีสนับสนุนเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรม ทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักศึกษา

๔.๑๑) สถาบันอุดมศึกษาควรสนับสนุนให้นักศึกษามีกิจกรรมในเชิงเครือข่ายนอกสถาบัน เพื่อสร้างความร่วมมือและโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อขยายวิสัยทัศน์ให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา

๔.๑๒) จัดหาเครือข่ายจากหน่วยงานภายนอกเพื่อมาสนับสนุนให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรม ทั้งในแง่การให้ความรู้สนับสนุน ในแง่การสนับสนุนด้านงบประมาณ หรือแลกเปลี่ยนปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา

๔.๑๓) ควรออกแบบให้นักศึกษาให้ความสำคัญต่อการวางแผนและการประเมินผลแบบมีส่วนร่วม มีการส่งมอบงานระหว่างรุ่นสู่รุ่น

๔.๑๔) จัดให้มีการประกวดโครงการกิจกรรมคุณภาพ เพื่อสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๔.๑๕) มีกิจกรรมเพื่อการนำเสนอภาพรวมการดำเนินงานสู่ผู้บริหารและนักศึกษาทั่วไปเพื่อให้รับทราบและสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

๕) การบริหาร

๕.๑) การจัดองค์การ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

๕.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการฝึกอบรมคณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนักศึกษาทุกองค์กรให้มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษา ระเบียบการเงิน และกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

๕.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลัก ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานแล้ว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดเพิ่มขึ้นเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษามีดังต่อไปนี้

(๑) อาคารหรือสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ทำการสโมสรหรือชมรมกิจกรรมให้เพียงพอกับจำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

(๒) อาคารหรือสถานที่จัดกิจกรรมนักศึกษา

(๓) อาคารกีฬา สนามกีฬา และศูนย์สมรรถภาพทางกาย (Fitness Center)

(๔) อุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการออกกำลังกายและการฝึกซ้อมกีฬาของนักศึกษา รวมทั้งอุปกรณ์กีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ

(๕) รถยนต์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาที่อนุญาตให้นักศึกษาใช้เพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้เมื่อนักศึกษามีความจำเป็น

๕.๔) งบประมาณ (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมของนักศึกษา ดังนี้

(๑) กำหนดกฎ ระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในการนำเอาเงินบำรุงกีฬาที่สถาบันอุดมศึกษาเก็บจากนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการกีฬาของนักศึกษา

(๒) กำหนดกฎ ระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในการนำเอาเงินบำรุงกีฬาที่สถาบันอุดมศึกษาเก็บจากนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการกีฬาของนักศึกษา

(๓) กำหนดกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการหารายได้ขององค์กรกิจกรรมนักศึกษาการจัดสรรงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการเก็บรักษาเงินขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา

๕.๕) ความรับผิดชอบตามกฎหมาย (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษาต้องกำหนดกฎ ระเบียบ พร้อมทั้งมาตรการในการป้องกันปัญหาและอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เช่น ปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของนักศึกษาปีที่ 1 จากการจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษารุ่นพี่หรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการเดินทางและการจัดกิจกรรมภายนอกวิทยาเขต

๕.๖) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกประเภททุกรายการให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาได้ทราบอย่างทั่วถึง

(๒) แสวงหาอาจารย์และบุคลากรด้านอื่นของสถาบันอุดมศึกษา มาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา หรือผู้ฝึกสอนกิจกรรมนักศึกษา

(๓) ร่วมกับองค์กรกิจกรรมนักศึกษาเพื่อแสวงหาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรของชุมชนที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวกับกิจกรรมประเภทต่าง ๆ มาทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกิจกรรมนักศึกษาหรือวิทยากรในการจัดสัมมนา

(๔) ร่วมมือกับองค์กรกิจกรรมนักศึกษาเพื่อแสวงหาหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุที่ใช้จัดกิจกรรมนักศึกษา

๕.๗ การประเมินผล (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละองค์กรกิจกรรมนักศึกษาเป็นประจำ หัวข้อการประเมินนั้นอาจรวมถึงความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คุณภาพของกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

๓.๓.๒ กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา

๑) ความหมาย

กิจกรรมพัฒนานักศึกษานอกชั้นเรียนที่จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อ เสริม เติม เติม คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนมีพัฒนาการรอบด้านของความเป็นมนุษย์ทั้งนี้การเข้าร่วมของนิสิตให้เป็นไปตามความชอบ ความสนใจ โดยไม่มีคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง

๒) เป้าหมายของการดำเนินงาน

เป้าหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีดังต่อไปนี้

๒.๑) กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักและเข้าใจตนเอง ตลอดจนเกิดความตระหนักว่า การเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ควรได้รับการพัฒนารอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ และพัฒนาภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากขึ้น

๒.๒) กิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรจะต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานเป็นหมู่คณะ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้ที่จะเข้าใจและยอมรับผู้อื่น พัฒนาความเป็นผู้นำและฝึกหัดการทำงานอย่างเป็นระบบ ฝึกการคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

๒.๓) กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวกับการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อม ต่างๆ ในมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นอาจเป็นหนทางในการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้ด้วย

๒.๔) กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความประพฤติที่ดีงาม มีความเป็นไทย และภาคภูมิใจในความมีเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมในศิลปวัฒนธรรมไทย ตลอดจนประพฤติตนเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์เป็นที่ต้องการของสังคม

๓) ผลลัพธ์การเรียนรู้

๓.๑) นักศึกษาสามารถปรับตัวและบริหารจัดการตนเองได้ในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

๓.๒) นักศึกษามองเห็นเส้นทางอาชีพที่ตนศึกษา และวางแผนพัฒนาตนเองเพื่อสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต

๓.๓) นักศึกษามีทักษะการเป็นผู้ประกอบการสามารถสร้างงานด้วยตนเองได้ในอนาคต

๓.๔) นักศึกษามีบุคลิกภาพและภาวะผู้นำ ที่สามารถนำไปใช้ในการทำงาน

๓.๕) นักศึกษามีทักษะการทำงานที่เพียงพอ และมีความมั่นใจในการทำงานทำ
ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา

๓) แนวปฏิบัติที่ดี

๓.๑) ควรมีการจัดทำแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สถาบันจะจัดให้แก่นักศึกษา
โดยนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดังกล่าว

๓.๒) จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในคุณลักษณะจำเป็นที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้น
แก่นักศึกษา เช่น บุคลิกภาพ และ ภาวะผู้นำ

๓.๓) สื่อสารให้นักศึกษาได้ทราบผ่านช่องทางที่หลากหลาย

๓.๔) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวสำหรับนักศึกษาใหม่เพื่อสร้าง
ความสามารถในการปรับตัว และพร้อมศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตในสถาบัน ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การ
ปฐมนิเทศ กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้และการใช้ชีวิต การจัดตั้งศูนย์เพื่อให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาแก่
นักศึกษาใหม่ เป็นต้น

๓.๕) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านบุคลิกภาพและภาวะผู้นำ
ภายใต้รูปแบบที่หลากหลาย จัดหาเวทีและโอกาสเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทักษะภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง
พร้อมทั้งสามารถประเมินความเป็นผู้นำของตนเอง

๓.๖) จัดให้มีกิจกรรมเตรียมพร้อมการเป็นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

๓.๗) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพนักศึกษา ทั้งการนำเสนอ
มรรยาทสังคม การเคลื่อนไหว การแต่งกายที่เหมาะสม การพัฒนาลักษณะท่าทาง เพื่อสร้างความมั่นใจในการ
ประกอบอาชีพและการดำรงตนในสังคม

๓.๘) จัดให้มีกิจกรรมเสริมสร้างจิตอาสาและความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งภายใน
และภายนอกสถาบัน

๓.๙) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นไทย ความภูมิใจในสถาบัน และ ภูมิใจไทย

๓.๑๐) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเสริมสร้าง
ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมการคิดผลิตภัณฑ์ บนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง

๓.๑๑) จัดให้มีกิจกรรมเรียนรู้ศาสตร์พระราชาเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต

๓.๑๒) สร้างระบบประเมินเพื่อติดตามผลความสามารถในการปรับตัวของ
นักศึกษาปี ๑ ในภาพรวมและการรายงานผล (Feedback) สู่มุขมนตรี เพื่อประเมินความสำเร็จในการ
ดำเนินงาน

๓.๑๓) สร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์และสร้าง
นวัตกรรม ในรูปแบบของ Challenge Program

๓.๑๔) วางแนวทางประเมินผลการพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบัน เพื่อ
ศึกษาการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เพื่อเสนอสถาบันทราบ เพื่อผู้บริหารสถาบันสามารถนำผลวิเคราะห์มาใช้ในการ
การวางกลยุทธ์เพื่อการดำเนินงานต่อไป

๔. การกิจด้านศิษย์เก่าสัมพันธ์

๔.๑) ความหมาย

การสร้างกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และสถาบัน เพื่อเสริมสร้างความผูกพันของศิษย์เก่าต่อสถาบัน ตลอดจนส่งเสริม ประสานความร่วมมือในการพัฒนาสถาบัน อุดมศึกษา

๔.๒) เป้าหมายของการดำเนินงาน

งานศิษย์เก่าสัมพันธ์เป็นภารกิจที่สำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา เพื่อให้บรรลุภารกิจดังกล่าว เป้าหมายของงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑) สร้างความผูกพันระหว่างศิษย์เก่า กับ สถาบัน
- ๒.๒) สร้างความผูกพันระหว่างศิษย์เก่ากับนักศึกษาปัจจุบัน

๔.๓) ผลลัพธ์การเรียนรู้

- ๓.๑) นักศึกษาของสถาบันเกิดจิตสำนึกกตัญญูต่อสถาบัน
- ๓.๒) นักศึกษาเกิดความภูมิใจในสถาบันและบัณฑิตศิษย์เก่าของสถาบัน
- ๓.๓) นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจที่จะสนับสนุนภารกิจสถาบันเมื่อตนสำเร็จการศึกษา
- ๓.๔) นักศึกษาปัจจุบันมีสัมพันธ์ภาพที่ดีและมีความพึงพอใจในกิจกรรมจากศิษย์เก่า

๔.๔) แนวปฏิบัติที่ดี

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว งานศิษย์เก่าสัมพันธ์ต้องจัดบริการและกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ๔.๑) จัดตั้งหรือกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อจัดการงานด้านศิษย์เก่าสัมพันธ์
 - ๔.๒) สถาบันพึงมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน
 - ๔.๓) กำหนดแนวทางเพื่อสร้างความผูกพันระหว่าง ศิษย์เก่า กับ สถาบัน เช่น
 - (๑) สร้างโอกาสการเข้ามามีส่วนช่วยในกิจการของสถาบัน
 - (๒) สร้างโอกาสการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถาบัน
 - (๓) สร้างบรรยากาศการระลึกถึงสถาบันในทุกมิติ
 - ๔.๔) กำหนดแนวทางสร้างความผูกพันระหว่าง ศิษย์เก่ากับศิษย์ปัจจุบัน เช่น ศิษย์เก่าควรเข้าไปช่วยในการพัฒนาทักษะอาชีพ การเป็นที่ปรึกษาทางอาชีพ ตลอดจนเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนให้การสนับสนุนในการหางาน การพัฒนางานให้มีความเป็นมืออาชีพ อีกทั้งให้คำแนะนำเสมือนเป็นที่ปรึกษาดูแล
 - ๔.๕) ควรจัดทำเอกสารเพื่อเป็นสื่อกลางในการรับรู้ข่าวสารและเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับสถาบัน และ ศิษย์เก่ากับนักศึกษาปัจจุบัน
 - ๔.๖) ควรกำหนดแนวทางในการเชิญศิษย์เก่าเกียรติยศ และสร้างการรับรู้แก่นักศึกษาปัจจุบัน
 - ๔.๗) จัดทำฐานข้อมูลศิษย์เก่า เพื่อสร้างโอกาสในการสืบค้น
 - ๔.๘) ควรกำหนดแนวทางให้นักศึกษาปัจจุบันได้มีโอกาสพบศิษย์เก่าในโอกาสต่างๆ เช่น การมาเป็นวิทยากร การแนะนำอาชีพ กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ หรือ กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น
- ### ๔.๕) การบริหาร
- ๕.๑) การจัดองค์การ (ดูจากมาตรฐานหลัก) ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบด้านศิษย์เก่าสัมพันธ์
 - ๕.๒) บุคลากร (ดูจากมาตรฐานหลัก)
 - ๕.๓) สิ่งอำนวยความสะดวก (ดูจากมาตรฐานหลัก)

นอกจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรฐานหลักแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ
บริการอนามัยต้องมีดังต่อไปนี้

(๑) ระบบข้อมูลสารสนเทศศิษย์เก่า

(๒) ช่องทางการสื่อสารระหว่างศิษย์เก่ากับสถาบัน เช่น เว็บไซต์ เพชบุ๊คส์

สื่อออนไลน์

๕. การกิจด้านการสร้างแรงจูงใจให้เกิดค่านิยมที่ดี

๕.๑ ความหมาย

การสร้างแรงจูงใจ คือ กระบวนการวางแผนทางในการเสริมพลังใจทางบวก เพื่อกระตุ้นให้
นักศึกษาเกิดความตระหนักและเชื่อมั่นในการทำความดี สามารถโน้มน้าวใจตนเองให้มีค่านิยมและลงมือ
กระทำตามค่านิยมดังกล่าว

๕.๒) เป้าหมายของการดำเนินงาน

การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้นักศึกษาเกิดค่านิยมที่ดีนั้น มีเป้าหมายในการดำเนินงาน ดังนี้

๕.๑) เพื่อสร้างกิจกรรมกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความตระหนัก เกิดแรงบันดาลใจในการ
ประพฤติปฏิบัติตน บนเส้นทางที่เที่ยงาม

๕.๒) เพื่อสร้างหลักยึด หลักคิดแก่นักศึกษาในการประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

๕.๓) เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับคุณค่าและผลดีงามที่จะเกิดขึ้น

แก่นักศึกษา

๕.๓) ผลลัพธ์การเรียนรู้

นักศึกษามีความมั่นใจในการประพฤติปฏิบัติตน และเกิดแรงบันดาลใจที่จะประพฤติ
ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

๕.๔) แนวปฏิบัติที่ดี

๕.๔.๑) สถาบันควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการเสริมสร้างค่านิยมที่ดีให้เกิดขึ้นแก่
นักศึกษา

๕.๔.๒) สร้าง “กฎเกียรติกติ” นักศึกษา หรือชื่ออื่นที่มีความหมายใกล้เคียง เพื่อเป็น
กรอบความประพฤติจำเป็นซึ่งสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของสถาบัน และสื่อสารให้นักศึกษาทราบ

๕.๔.๓) วางแนวทางสร้าง “แรงจูงใจ” เพื่อให้นักศึกษามีความเชื่อมั่น และเกิดการ
ประพฤติปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ด้วยการสร้างเกณฑ์เพื่อสะท้อนพฤติกรรมความดีที่พึงประสงค์ ทั้งในระดับบุคคล
และระดับองค์กร เช่น

(๑) ในระดับบุคคล ควรสร้างเกณฑ์นักศึกษาที่มีความประพฤติดี เช่น

- นักศึกษาที่เป็นแบบอย่างด้านการดำรงชีวิตแบบพอเพียง

- นักศึกษาที่มีความประพฤติดี (ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ไม่เคยถูก

ลงโทษด้านทุจริตการสอบ ดำรงตนภายใต้กรอบระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย มีผลงานด้านจิตอาสา)

(๒) ในระดับองค์กร หรือ ระดับกลุ่มนักศึกษา ซึ่งมีผลงานดีเด่นด้าน กิจกรรมที่
มุ่งรับผิดชอบต่อสังคม หรือ กิจกรรมจิตอาสา ที่นำศาสตร์พระราชาไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินโครงการ

๕.๔.๓) สร้างโอกาสให้นักศึกษาใหม่ได้เรียนรู้นักศึกษาต้นแบบ เพื่อให้เกิดกำลังใจและ
เกิดแนวคิดที่จะฟันฝ่าอุปสรรคในช่วงเวลาของการปรับตัวในสถาบัน โดยจัดหานักศึกษาต้นแบบซึ่งได้ผ่าน
ประสบการณ์ที่ย่างยากมาแล้ว มาถ่ายทอดประสบการณ์ให้นักศึกษาใหม่ฟัง